

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndob/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	6125376794
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6125376794.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobcu STROJSTAV PREŠOV s.r.o., so sídlom Strojnícka 11800/11, Prešov, IČO: 36 511 862, zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s.r.o., so sídlom Ulica 1. mája 1246, Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034, proti žalovanému DÚHA, a.s., so sídlom Prievozská 4D, Bratislava, IČO: 31 690 360, zastúpený Advokátska kancelária STREDANSKÝ & Co s.r.o., so sídlom Zuzany Chalupovej 15, Bratislava, IČO: 55 075 011, o zaplatenie 2 247,60 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 87Cb/60/2025, o nesúhlase Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto

rozhodol:

Príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica pre upomínacie konanie zostala z a c h o v a n á .

Odôvodnenie

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) bol postupom podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“) predložený Mestským súdom Bratislava III súdny spis na rozhodnutie o príslušnosti z dôvodu nesúhlasu s postúpením sporu z upomínacieho konania Okresným súdom Banská Bystrica.

2. Mestský súd Bratislava III odôvodnil nesúhlas s postúpením sporu na tom základe, že žalobca uskutočnil v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu vyhlásenie, že údaj o uplatňovanom nároku voči žalovanému uviedol vo svojom kontrolnom výkaze v súlade s § 3 ods. 4 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoUK“) a žalovaný bol preto povinný v odpore uviesť v súlade s § 11 ods. 4 ZoUK také skutočnosti, ktoré by závažným spôsobom spochybňovali žalobcom uplatnený nárok a tieto svoje tvrdenia osvedčiť listinnými dôkazmi. Žalovaný tak podľa Mestského súdu Bratislava III neučinil. Predkladajúci súd je toho názoru, že Okresný súd Banská Bystrica nedostatočne posúdil vecné odôvodnenie odporu a postupoval s opomenutím aplikácie § 11 ods. 3 a 4 ZoUK, a to aj napriek tomu, že si vyžiadaval súčinnosť Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, z odpovede ktorého je zrejmé, že

žalovaný nárok bol oboma sporovými stranami uvedený v kontrolnom výkaze.

3. Najvyšší súd ako súd spoločne nadriadený Mestskému súdu Bratislava III a Okresnému súdu Banská Bystrica (§ 43 ods. 2 CSP) dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu je dôvodný.

4. Podľa § 43 ods. 2 CSP ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

5. Najvyšší súd v prvom rade poukazuje na právny názor ústavného súdu vyslovený v uznesení z 21. októbra 2025 č. k. III. ÚS 599/2025-46, v ktorom ústavný súd konštatoval, že: „postup Okresného súdu Prešov podľa § 43 CSP nebol dôsledný. V zmysle § 43 ods. 1 ak bol Okresný súd Prešov toho názoru, že nie je kauzálny príslušný, mal vec postúpiť príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomiť o tom žalobcu. Postup Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínanom konaní“) nie je postupom podľa § 43 CSP, preto Okresný súd Prešov nie je súd, ktorému bola vec postúpená nepríslušným súdom podľa § 43 ods. 1 CSP. Okresný súd Banská Bystrica vec nepostupuje iným súdom z dôvodu, že nie je príslušný (§ 43 CSP), ale z dôvodu, že si plní zákonnú povinnosť (§ 14 ods. 3 zákona o upomínanom konaní).“ Ústavný súd uvedený právny názor potvrdil aj v ďalších rozhodnutiach, a to v uznesení z 13. novembra 2025 č. k. IV. ÚS 612/2025-12, uznesení z 13. novembra 2025 č. k. IV. ÚS 613/2025-19, uznesení z 13. novembra 2025 č. k. II. ÚS 616/2025-12, uznesení z 13. novembra 2025 č. k. II. ÚS 618/2025-12, uznesení z 13. novembra 2025 č. k. II. ÚS 614/2025-12, uznesení z 18. decembra 2025 č. k. III. ÚS 738/2025-11 a uznesení z 9. januára 2026 č. k. I. ÚS 710/2025-17.

6. V súlade s citovaným názorom ústavného súdu najvyšší súd konštatuje, že postúpenie veci podľa § 10 ods. 3 alebo § 14 ods. 3 ZoUK nie je postúpením sporu v zmysle § 43 ods. 1 CSP, preto pokiaľ súd, ktorému je vec postúpená v zmysle § 10 ods. 3 alebo § 14 ods. 3 ZoUK postupom podľa § 40 a § 41 CSP dospeje k záveru, že nie je súdom príslušným na rozhodnutie veci, spor postúpi príslušnému súdu postupom podľa § 43 ods. 1 CSP. Následne až tento súd, ktorému bol spor postúpený postupom podľa § 43 ods. 1 CSP, môže v prípade svojho nesúhlasu s postúpením sporu predložiť súdny spis svojmu spoločne nadriadenému súdu (prípadne svojmu nadriadenému súdu v prípade sporu o miestnu príslušnosť) na rozhodnutie o príslušnosti.

7. Správnosť uvedeného postupu preukazuje aj tá skutočnosť, že v takýchto prípadoch vo svojej podstate nejde o spor o príslušnosť medzi Okresným súdom Banská Bystrica a súdom, ktorému bola vec z upomínacieho konania postúpená, ale malo by ísť o spor o príslušnosť medzi súdom, ktorému bola vec postúpená z upomínacieho konania a ďalším súdom, ktorému je spor postúpený podľa § 43 ods. 1 CSP a ktorý s postúpením nesúhlasí. Zároveň sa súdu, ktorému bude spor postúpený postupom podľa § 43 ods. 1 CSP, v prípade, ak sa s postúpením sporu stotožní, umožní začať vo veci konať, čím sa postup súdov zefektívni a predíde sa zbytočným sporom o príslušnosť. V prípade vyjadrenia nesúhlasu sa súdu umožní predniesť aj vlastnú argumentáciu pred rozhodnutím o príslušnosti spoločne nadriadeným súdom. Nevyhnutným dôsledkom v niektorých prípadoch (spor medzi okresnými súdmi alebo mestskými súdmi so sídlom v obvode patriacom pod rovnaký krajský súd) bude aj zmena spoločne nadriadeného súdu, ktorý má spor o príslušnosť rozhodnúť, oproti doterajšiemu postupu.

8. Najvyšší súd si je vedomý tej skutočnosti, že doposiaľ v obdobných sporoch o príslušnosť rozhodoval v zmysle § 43 ods. 2 CSP. Opakovane vyslovený právny názor ústavného súdu ale nemôže zostať zo strany najvyššieho súdu nepovšimnutý, najvyšší súd preto svoj doterajší postup v sporoch o príslušnosť korigoval tak, ako je odôvodnené vyššie.

9. Aj napriek vyššie uvedeným záverom v predloženej veci ide podľa najvyššieho súdu o procesnú

situáciu, ktorá opodstatňuje výnimočne iný postup. Predkladajúci súd nesúhlasí s postúpením veci z upomínacieho konania nie z dôvodu, že iný súd (než upomínací) by mal byť súdom príslušným na rozhodovanie predmetnej veci, ale z dôvodu, že nemali byť naplnené podmienky podľa zákona o upomínacom konaní na postúpenie veci z upomínacieho konania podľa § 14 ods. 3 ZoUK. Kauzálna príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica ako upomínacieho súdu tak mala zostať zachovaná a ide o spor o príslušnosť medzi Mestským súdom Bratislava III a Okresným súdom Banská Bystrica ako súdom upomínacím. V takýchto prípadoch je podľa najvyššieho súdu neefektívne a ne hospodárne spor postupovať späť Okresnému súdu Banská Bystrica z dôvodu čisto formálneho naplnenia predpokladu v zmysle § 43 ods. 1 CSP, keďže upomínací súd už svojím postupom v zmysle § 14 ods. 3 ZoUK vyslovil svoj právny názor, že podmienky na postúpenie veci z upomínacieho konania sú splnené. Takýmto postupom by neprišlo ani k zmene spoločne nadriadeného súdu. Nedokonalosť právnej úpravy upomínacieho konania podľa názoru najvyššieho súdu nie je účelné naplňať nadbytočným presúvaním súdneho spisu medzi súdmi a oddaľovaním rozhodnutia v spore o príslušnosť, a to aj s poukazom na čl. 17 CSP.

10. Najvyšší súd je preto toho názoru, že v prípade, ak je okresnému súdu (alebo mestskému súdu) postúpená vec z upomínacieho konania podľa § 10 ods. 3 ZoUK alebo § 14 ods. 3 ZoUK a okresný súd (alebo mestský súd) nesúhlasí s postúpením veci z dôvodu, že neboli naplnené podmienky pre postúpenie veci z upomínacieho konania podľa zákona o upomínacom konaní a kauzálna príslušnosť upomínacieho súdu mala zostať zachovaná, nie je potrebné, aby okresný súd (alebo mestský súd) postupoval podľa § 43 ods. 1 CSP a spor postúpil späť upomínaciemu súdu, ale je oprávnený predložiť nesúhlas s postúpením sporu v zmysle § 43 ods. 2 CSP spoločne nadriadenému súdu.

11. Najvyšší súd z uvedených dôvodov v predloženej veci vyhodnotil, že je súdom príslušným na rozhodnutie sporu o príslušnosť a boli splnené podmienky na vyslovenie nesúhlasu s postúpením sporu v zmysle § 43 ods. 2 CSP.

12. Podľa § 2 ZoUK na konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

13. Podľa § 3 ods. 4 ZoUK ak je žalobca platiteľom dane z pridanej hodnoty, v návrhu môže vyhlásiť, že údaje o uplatňovanom nároku voči žalovanému uviedol v kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu.

14. Podľa § 11 ods. 3 ZoUK ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, žalovaný musí v podanom odpore uviesť, či mu bola doručená faktúra ohľadom uplatňovaného nároku, akým spôsobom s ňou naložil a či voči nemu uplatňovaný nárok eviduje alebo evidoval vo svojom účtovníctve a ak ho neeviduje, z akých dôvodov.

15. Podľa § 11 ods. 4 ZoUK ak žalobca v návrhu urobil vyhlásenie podľa § 3 ods. 4, žalovaný musí okrem skutočností podľa odseku 3 v odpore uviesť, či faktúru žalobcu, ktorá sa týka uplatneného nároku, uviedol vo svojom kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu. Ak žalovaný faktúru v kontrolnom výkaze uviedol, na odôvodnenie odporu musí uviesť také skutočnosti, ktoré závažným spôsobom spochybňujú žalobcom uplatnený nárok a svoje tvrdenia musí v lehote na podanie odporu osvedčiť listinnými dôkazmi, na ktoré sa odvoláva; inak sa odpor nepovažuje za vecne odôvodnený.

16. K samotným dôvodom nesúhlasu predkladajúceho súdu najvyšší súd uvádza, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca uskutočnil v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu vyhlásenie podľa § 3 ods. 4 ZoUK, že údaje o uplatňovanom nároku voči žalovanému uviedol v kontrolnom výkaze. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že mu nebola doručená faktúra, žalobcom uplatňovaný nárok nevedie v účtovníctve a faktúru žalobcu, ktorá sa týka uplatneného nároku, neuviedol vo svojom kontrolnom výkaze.

17. Okresný súd Banská Bystrica v nadväznosti na žalovaným podaný odpor požiadal Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky o súčinnosť v zmysle § 12 ods. 4 ZoUK. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky v odpovedi z 15. októbra 2025 uviedlo, že faktúru č. 24257, ktorá je podkladom

nároku uplatňovaného žalobcom v tomto konaní, uviedli žalobca a aj žalovaný vo svojich kontrolných výkazoch.

18. Tvrdenie žalovaného označené v odpore, že faktúru, ktorá sa týka uplatneného nároku, neuviedol vo svojom kontrolnom výkaze, sa preto preukázalo ako nepravdivé. Upomínací súd bol povinný aplikovať na vecné odôvodnenie odporu ustanovenie § 11 ods. 4 ZoUK, a to vzhľadom na vyhlásenie žalobcu v návrhu na vydanie platobného rozkazu uskutočnené v zmysle § 3 ods. 4 ZoUK a zistenú skutočnosť, že žalovaný faktúru žalobcu, ktorá sa týka uplatneného nároku, uviedol vo svojom kontrolnom výkaze. Nepravdivé tvrdenie žalovaného v odpore nemôže vylúčiť aplikáciu § 11 ods. 4 ZoUK. Podstatnou je v zmysle znenia ustanovenia § 11 ods. 4 ZoUK tá skutočnosť, či žalovaný faktúru v kontrolnom výkaze skutočne uviedol.

19. Vo vzťahu k posudzovaniu obsahu podaní sporových strán v upomínacom konaní najvyšší súd poukazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 29. októbra 2024 sp. zn. 5Ndob/37/2024, podľa záverov ktorého „výlučne upomínací súd má právomoc posudzovať podania doručené počas trvania upomínacieho konania. Postúpením spisu súdu príslušnému podľa CSP (za dodržania procesných pravidiel vymedzených v zákone o UK), sa upomínacie konanie končí a súd, ktorému bol spis postúpený, nie je oprávnený z vlastnej iniciatívy opätovne preverovať obsah podaní a ich vyhodnotenie upomínacím súdom, ibaže by sa jednalo o hrubé porušenie ustanovení ZoUK, ktorého dôsledkom by bolo nezákonné ukončenie upomínacieho konania a predčasné, resp. nesprávne postúpenie spisu na pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa CSP.“ Najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných v zmysle § 43 ods. 2 CSP vstupoval do záverov upomínacieho súdu týkajúcich sa vyhodnotenia podaní sporových strán v upomínacom konaní výnimočne, a to v prípade zistenia závažného nedostatku v postupe Okresného súdu Banská Bystrica.

20. Z obsahu odporu podaného žalovaným vyplýva, že žalovaný poprel žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu, pričom uviedol, že neeviduje objednanie a ani dodanie služieb, ktoré majú byť predmetom faktúry č. 24257, pričom žalovaný zároveň poukázal na ukončenie mandátnej zmluvy s nešpecifikovaným členom predstavenstva. Žalovaný k podanému odporu nepriložil žiadne listinné dôkazy a žiadne listinné dôkazy na podporu svojich tvrdení ani neoznačil. Zároveň keďže žalovaný uviedol faktúru žalobcu vo svojom kontrolnom výkaze, je zrejmé, že mu faktúra bola doručená a žalovaný tak mal uviesť aj skutočnosti uvedené v § 11 ods. 3 ZoUK.

21. Najvyšší súd konštatuje, že v postupe Okresného súdu Banská Bystrica nastal závažný nedostatok, keď upomínací súd neaplikoval na vecné odôvodnenie odporu § 11 ods. 3 a 4 ZoUK a neposudzoval vecné odôvodnenie odporu v súlade so zákonnou úpravou. Všeobecné tvrdenia žalovaného o tom, že neeviduje objednanie a ani dodanie služieb fakturovaných žalobcom nenapĺňajú predpoklady vecného odôvodnenia odporu vymedzené v § 11 ods. 3 a 4 ZoUK.

22. Pokiaľ za uvedených okolností Okresný súd Banská Bystrica postupoval podľa § 14 ods. 1 ZoUK a doručil odpor žalobcovi s výzvou na vyjadrenie a podanie návrhu na pokračovanie v konaní príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, je zrejmé, že tak postupoval s opomenutím aplikácie § 11 ods. 3 a 4 ZoUK.

23. Najvyšší súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že nesúhlas Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu je dôvodný a kauzálna príslušnosť Okresného súdu Banská Bystrica v zmysle § 2 ZoUK zostala zachovaná.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.